

بررسی تاثیر جراحات غیر عفونی و عفونی سم بر روی نرخ حذف در گاو شیری

زهرا قربانی^۱، مسعود غلامی^۲، امین خاقانی^۳، احمد رضا محمدنیا^۴

- ۱- دانشجوی سال آخر دکتری دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران
- ۲- شرکت ماهان دام سپاهان، اصفهان، ایران
- ۳- شرکت بهبود دام سپاهان، اصفهان، ایران
- ۴- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد

لنگش یکی از نگرانی های عمده گله های شیری در تمام دنیا است و به عنوان سومین عامل حذف در گله های شیری بعد از ناباروری و اورام پستان مطرح می گردد. با توجه به اینکه نرخ حذف به دلیل لنگش در گله های مختلف بسته به اجرا یا عدم اجرای برنامه های منظم مراقبت از سم متغیر است، بررسی تاثیر انواع جراحات و یا سیستم های مدیریتی متفاوت بر روی نرخ حذف، می تواند دید وسیع تری نسبت به مدیریت اقتصادی گله به دست اندرکاران این حرفه بدهد.

مطالعه ی حاضر در یک گله ی شیری با ۱۴۰۰ راس گاو دوشا در مدت دو سال انجام گرفت. در گله مورد نظر برنامه مراقبت از سم به طور مرتب انجام گرفت و در فرم مربوطه ثبت گردید. تعداد ۱۰۰ راس دام مبتلا به هر یک از جراحات زخم کف سم، عفونت خط سفید، درماتیت انگشتی و فلگمون بین انگشتی (جمعا ۴۰۰ راس) بصورت تصادفی از بین مبتلایان در طول یک سال انتخاب شدند، ۱۰۰ راس دام سالم که فاقد هرگونه جراحی در اندام حرکتی خود در همان سال بودند نیز، بعنوان گروه کنترل انتخاب شدند. مطالعه فهرست حذف نشان می دهد که ۲۶ درصد از دامهای مبتلا به زخم کف سم، ۲۵ درصد از دام های مبتلا به عفونت خط سفید، ۱۷ درصد دام های مبتلا به درماتیت انگشتی و ۲۳ درصد از دام های مبتلا به فلگمون بین انگشتی در سال بعد حذف شده اند. همچنین ۲۷ درصد از دامهای گروه کنترل که در سال ۸۹ هیچگونه عارضه ای در اندام حرکتی خود نداشتند، در سال ۱۳۹۰ حذف شده بودند. آزمون χ^2 (Sigmastat, Jandel Scientific) تفاوت معنی داری را در بین گروه های مورد مطالعه نشان نمی دهد ($P < 0.05$). تشابه نرخ حذف در دامهای مبتلا به لنگش و سالم نشانگر وضعیت اهمیت برنامه های مراقبت از سم در گله های شیری است.

کلمات کلیدی: لنگش، زخم کف سم، درماتیت انگشتی، حذف